

Tar Sándor 70

A kilencvenes években az írók, költők nagy része lubickolt a szabadságban, egzisztenciális és poétikai értelemben egyaránt, mindent lehetett és kellett, felszabadult a nyelv, a gondolkodás, sorra születtek és jelentek meg az újító, a botrányos, a korábban elképzelhetetlen szabadságfokú művek. Ám most, utólag úgy tűnik, hogy a leghitelesebben mégis Tar Sándor írta le ezt a világot. Akkoriban írásai úgy hatottak, mintha valaki egy díszes lakoma terített asztalára odavágja a szalonnát és a kenyeret, és senkitől sem zavartatva magát felteszi sáros bakancsos lábát az asztalra, és közben nem pezsgőt, nem gyümölcslevet, nem teát, hanem valami zavaros színű, savanyú fröccsöt iszik. Tar művészete nekem ezt jelenti: jusson eszetekbe, sose felejtsetek el, hogy a szabadságotokért százezrek fizettek a megélhetésükkel, a munkahelyükkel, az önbecsülésükkel, az életükkel. Tar testközelből ismerte ezeket az embereket, hiszen maga is megtapasztalta a nyomort, a megaláztatást, az alkoholizmust. És közben lélegzetelállító történeteket írt.

Király Levente, szerkesztő

Néhány idézet Tar Sándorról:

„Akik nem tudnak beszélni, azok helyett annak kell beszélni, aki tud” – **Esterházy Péter**

„Arányérzéke megóvta attól, hogy a folyamatosan kifosztott és megalázott életeknek a szószólója legyen. Több lett ennél, a krónikása lett ennek a világnak. Nagy író volt, mert íróként nálánál alighanem senki sem ismerte jobban ezt a nyomort, az országnak ezt a füstös, fekete arcát” – **Darvasi László**

„Életműve – akárhonnán nézzük – csak a műfaj legjelentősebb mestereiéhez mérhető. Aki úgy állt ellen mindennemű irányzatnak, divatnak és trendnek, hogy eközben alighanem a Kádár-kori Magyarország legteljesebb irodalmi lenyomatát hagyta ránk. A bokájáig nem értek fel a korszak százezer példányos, ünnepelt sztárjai – az ezredvég magyar nyelvű novellisztikája az ő keze nyomát őrzi meg védjegyként, az ő hangján szólal számunkra meg. Életműve kezdettől a legvégéig póztalan, hiteles, igaz” – **Keresztury Tibor**